

Neruda

Direcció: Pablo Larraín

Països: Xile, Argentina, França, Espanya, EUA (2016)

Fitxa tècnica

Guió Guillermo Calderón **Fotografia** Sergio Armstrong **Interpretació** Luis Gnecco, Gael García Bernal, Mercedes Morán, Alfredo Castro, Pablo Derqui, Marcelo Alonso, Alejandro Goic, Jaime Vadell, Diego Muñoz, Francisco Reyes, Michael Silva, Victor Montero **Durada** 107 min **Gènere** Drama **Llengua** Versió original en espanyol

Sinopsi

El 1948, el senador i escriptor Pablo Neruda acusa el govern xilè de traïr els comunistes al Congrés. El president González Videla el desafora i n'ordena la captura. El poeta emprèn la fugida del país amb la seva dona. Mentre és perseguit pel prefecte de la policia, Neruda comença a escriure "Canto general" i es converteix en símbol de la llibertat i llegenda literària. (FilmAffinity)

Crítica

'Neruda': del crepuscle a l'alba d'un ídol a través d'una ficció burleta

2016.05.15 - CANES 2016: El xilè Pablo Larraín s'interna en l'exuberant univers de l'autor "comunista" Pablo Neruda, al qual reinventa creant-li una nèmesi "meitat idiota, meitat imbècil"

Després de l'austera i devastadora *El Club*, en què vèiem una comunitat de sacerdots pedòfils apartats per la jerarquia eclesiàstica, arriba el torn més aviat del Club Med en la filmografia del xilè **Pablo Larraín**, que va presentar a la Quinzena dels Realitzadors del 69è festival de Canes *Neruda*, un treball que comparteix exuberància amb l'excel·lent *No* i torna a tenir com a protagonista **Gael García Bernal**, que després d'haver estat a la Quinzena fa quatre anys arriba ara multiplicat per deu, tornat grotesc i bastant repugnant. *Neruda*, aquí, ens presenta la frívola comunitat d'intel·lectuals i artistes que pretenen ser comunistes (en realitat, són terratinents ociosos abocats en la despreocupació i l'estupre sobre plomes d'estruç acolorides) i que van constituir l'entorn de l'ídol **Pablo Neruda** i van portar al poder inconscientment, al principi de la Guerra Freda, el dictador Videla, que no va trigar a tornar-se contra ells tant com ells van acabar menyspreant-lo.

El ridícul d'aquests titelles que gesticulen al voltant del poeta rabassut (**Luis Gnecco**), que campa com el rei de mambo, apareix de manera ben rotunda ja en la primera escena, en la qual es reuneixen tots com si fossin una avantcambra ministerial en un immens urinari on l'escriptor s'exaspera en comentar els pròxims desenvolupaments de la seva acció política, és a dir, la seva entrada a l'oposició. Així, amb la catifa a l'espatlla, el rostre tancat i els llavis fermes (tal és la imatge, alhora que la seva veu acompanya sense parar la intriga al llarg de la pel·lícula, com en un lúgubre relat), el comissari Oscar Peluchonneau (García Bernal), enviat del règim, es llança en una caça despietada contra el gran autor.

L'únic personatge de l'entorn de Neruda que no les rep a mà oberta és la seva dona, la pintora Delia del Carril, de la qual s'arriba a suggerir en l'últim tram de la cinta que és la veritable artista que va fer a Pablo Neruda (el seu veritable nom seria un altre), que ell no hauria estat ningú sense ella. Tan aviat com aquest motiu d'interdependència creativa apareix, es torna preponderant i comprenem que el retrat detractor del poeta que traça aquesta "falsa pel·lícula biogràfica" (en paraules de Larraín) és el que s'inventa d'ell Peluchonneau, també fictici, alhora, com si un fos l'emanació de l'altre i viceversa. En aquest vertigen de la ficció, que sorgeix potser una mica tard en el metratge, emergeix el seu gran propòsit sobre la figura del poeta Pablo Neruda i del seu paper històric: el d'algú que és una representació, el vehicle d'una veu diferent de la seva, la del poble oprimint.

“Neruda”: premis i seleccions principals

Festival de Cinema de l'Habana 2016

Guanyadora Premi Coral a millor direcció d'art

Festival de Cinema Llatinoamèrica de Lima 2016

Guanyadora Premi a millor guió

National Board of Review, EUA 2016

Guanyador Premi NBR al Top Five de pel·lícules en llengua estrangera

Festival Internacional de Cinema de Palm Springs 2017

Guanyadora Premi Cine Latino i Premi FIPRESCI a millor actor

Premis Fénix (Fenix Film Awards) 2016

Guanyadora Premi Fénix a millor direcció d'art, millor edició, millor pel·lícula, millor disseny de vestuari

Festival de Cinema de Woodstock 2016

Premi World Cinema a millor pel·lícula estrangera

A més de moltes nominacions

Pablo Larraín

Filmografia com a director

2016/V *Jackie* (dirigida per)

2016 *Neruda*

2015 *El Club*

2011-2013 *Prófugos* (sèrie TV) (21 episodis)

2013 *Venice 70: Future Reloaded* (documental)

2012/I *No*

2010/II *Post Mortem*

2008 *Tony Manero*

2006 *Fuga*

Biografia

Pablo Larraín Matte (Santiago, Regió Metropolitana de Santiago, 19 d'agost de 1976) és un cineasta (director, productor i guionista) xilè, nominat als Premis Oscar el 2013 per *No*, així com als Premis Globus d'Or el 2015 per *El Club* i el 2016 per *Neruda*. El 2016 va estrenar la pel·lícula *Jackie*, sobre la vida de Jackeline Kennedy.

Organització:

En conveni amb:

Amb el suport de:

